

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2023 - 3944
Den 9. maj 2023

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 440 (MOF alm. del) stillet d. 12. april af Miljø- og Fødevarerudvalget.

Spørgsmål nr. 440

”Vil ministeren kommentere materialet fra Lodsejere i Trelldenæs, Gudenå Dalen og Hesbjergkilen foretræde for udvalget den 12. april 2023 om beslutningsgrundlaget for fredninger, fredningsprocessen og klageinstans, jf. MOF alm. del – bilag 267?”

Svar

Det fremgår af materialet, jf. bilag 267, at det er udarbejdet af fem lodsejere i Trelldenæs, Gudenå Dalen og Hesbjergkilen, der efter det oplyste har gennemført en anonym spørgeundersøgelse med 54 respondenter, der har været berørt af fredninger i ni fredningsområder jævnt fordelt i Danmark. I materialet udtrykker de fem lodsejere bl.a. kritik af fredningsnævnene, Danmarks Naturfredningsforenings ret til at rejse fredningssager og Miljøstyrelsens rolle i fredningssager og stiller spørgsmålstejn ved, om fredningsprocessen lever op til grundloven og demokratiets regler.

Fredningsnævnene er uafhængige, domstolslignende instanser, der ledes af dommere og er nedsat ved lov. Fredningsprocessen, Naturfredningsforeningens ret til at rejse fredningssager og den øvrige ansvarsfordeling i fredningssager er ligeledes reguleret ved lov. Reglerne herom findes i naturbeskyttelseslovens kapitel 6.

Fredningsinstrumentet er et af de redskaber, vi har, til at beskytte naturen med dens bestand af dyr og planter, samt landskabelige, kulturhistoriske, naturvidenskabelige og undervisningsmæssige værdier. Det er miljøministeren, kommunen og Danmarks Naturfredningsforening, der hver for sig eller i fælleskab kan rejse en fredningssag. Miljøministerens beføjelse til at rejse en fredningssag er delegeret til Miljøstyrelsen. Danmarks Naturfredningsforening har haft denne ret siden 1937, og jeg har ingen planer om at ændre dette.

Det er en integreret del af reglerne i naturbeskyttelsesloven om fredningsprocessen, at lodsejerne bliver orienteret og inddraget tidligt i processen, og at de bliver kompenseret med fuld erstatning, hvis de lider et tab i forbindelse med en fredning. Det er de uafhængige fredningsnævn, der i naturbeskyttelsesloven er tillagt kompetence til at tage stilling til, om en fredning skal gennemføres og i givet fald dens nærmere indhold. I den forbindelse fastlægger nævnet fredningens konkrete geografiske udstrækning og fastsætter nærmere fredningsbestemmelser for området samt træffer afgørelse om erstatningen. Fredningsnævnets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet og til Taksationskommissionen for så vidt angår erstatningsspørgsmålet.

Magnus Heunicke

/

Charlotte Brøndum